

Tanulmányi kirándulás, Szeged

Csütörtök reggel 8:30-kor találkozott a Nyugatiban az osztály (legalábbis az a fele, aki nem a közmunkát választotta a tanulmányi kirándulás helyett). Valaki azt gondolhatta, hogy a kabinunkban utazott a Manchester City napbarnított középpályája is, ugyanis nagysebességű banánhéjakkal lettünk megajándékozva az ablakon keresztül. A vonatról leszállva már-már azt hittük, hogy egy teljesen átlagos közepméretű magyarországi város állomására érkeztünk. Ezen gyanúnk hamarosan beigazolódott a villamoson, ahol több volt a kaller, mint az utas. BKV bérletünk felmutatásával a szerelvény elülső részébe szorítottuk vissza őket, ahol igen tisztelt osztályfőnökünk bőszén lyukasztotta a 28 darab vonaljegyet. Leszállás után két csoportra oszlottunk, hogy aztán a 100 méterre lévő lakótelepen találkozhassunk. Innen közösen vettük célba szállásunkat, a helyi parókiát, ahol a kerti játékok rendeltetészerűtlen használatával (súlyhatár túllépése) vertük el a várakozásra szánt időt. Becuccolás után elindultunk ebédelni, útközben véletlenül elmentünk a szegedi dóm előtt is, ide bemenve megcsodálhattuk a szegedi papucsot viselő Mária-festményt. Kijutás után a galambok által is sűrűn látogatott tudósok arcképcsarnokát vizslathattuk végig az árkádok alatt. A kínainál elfogyott a kutyahús, kis görög vendéglőt pedig nem találtunk a városban, ezért egy városközpontban lévő katakombában fogyaszthattuk el ebédünket.

A helyi nemzeti múzeumban az információkban gazdag idegenvezetés után, melyben megtudhattuk, hogy a fotózás pénzbe kerül, őseink emlékének áldozva több ezer forintot herdáltunk el a hungaroszittya öltözködés megörökítésére. A természettudományi részlegen még a jégkorszakból származó hangokat is meghallgathattuk. Visszatérve a városközpontba program híján szabadidőt kaptunk, ezt néhányan féktelen csajozással, mások focizással töltötték. A sötétedés miatt sajnos sem a kaput, sem ellenfeleink lábát nem láthattuk, emellett a göröngyös pálya is megtette hatását, ennek következtében a lapos passzokból mély indítások lettek, a fair play pedig cselgáncssá alakult. Ezek után egy alkoholt is kiszolgáló vendéglátóipari egység felé indultunk, ahol a Liverpool-Villareal német kupameccs első félidejét izgulhattuk végig. Szerencsére az egyébként unalmas kommentár helyett azt hallgathattuk, ahogy a helyi DJ - a hangokból ítélve - elaludt a keverőpultján.

Másnap a "Menj el mosdóba indulás előtt" felkiáltásra ébredtünk és a sütésálló lekvárral kent kenyerekkel telve indultunk el a városba. A délelőttöt a ligetben töltöttünk, fociztunk, frizbitünk, egyesek barnultak... mármint vörösödtek.

Bálint Patrik gondolva elcsigázott állapotunkra, igen jutányos áron vásárolt szénsavas üdítőitalal kedveskedett nekünk. A palackon nem volt jelezve, hogy emberi fogyasztásra nem alkalmas, így egy kóstoló után inkább a beton szétmarására használtuk fel. A szokásos helyen

elköltött ebéd után a PICK múzeumot csodáltuk meg kívülről. Bizalomgerjesztőnek tűnt, ezért egy kör megtétele után be is mentünk. A múzeumban bemutatták a szalámi és a paprika készítésének módját is rendkívül élethű bábukkal illusztrálva. Jól viselkedtünk, ezért a múzeum tulajdonosa rendkívül nagylelkűen felajánlott nekünk fejenként 3 szelet szalámit, képeslapokat és 1-1 kis zacskó paprikát. Egyesek ezt egy „húzóra” felkiáltás után megkóstolták, minek következtében vérnyomnak tűnő piros nyáldarabok mutatták utunkat az élményfürdőig. Ennek ajtaja előtt vártunk kicsit, hátha lemegy a nap, de ez nem történt meg, ezért inkább bementünk.

Vacsi után elmentünk újra várost néztünk, ahol kiselőadásokat hallgattunk meg egy lószobor fenekéről valamint a mögötte álló szecessziós-barokk-reneszánsz stílusban épült házról, mely Szeged egyetlen nevezetessége, ugyanis egyszerre ad helyet a Szegedi Jogi Egyetemnek, valamint a Grün- és Reök-palotának.

Másnap reggel már csak a pakolás és takarítás volt hátra, amiben mindenki nagy lelkesen vett részt, majd a vonatállomáson elfogyasztottuk péksüteményből álló reggelinket. A vonatút unalmasan kezdődött, egészen addig, amíg fürdőgyatyák nem kezdtek el szállni egyes ablakok előtt. A kezdeti sokk után kabinháború vette kezdetét, mely maradandó sérülés és anyagi károk nélkül ért véget, mikor visszaérkeztünk Budapestre.

Balatoni Szilárd, Haraszti Lehel, Svastits Áron